

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MENTOR

Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned under Redaktion af
Hans Fr. Petersen og koster 10 Øre pr. Nr.

Nr. 3

15. Marts 1915.

1. Aarg.

Fru Professorinde Haunstrup.

Søndag den 28. Februar døde Fru Haunstrup. Vi havde i 3 Maaneder maattet undvære hendes gode Humør og hendes glade Smil, fordi Sygdom havde tvunget hende til at forlade det Sted, hvor hun følte sig bedst hjemme.

„Døden forsoner!“ Aldrig har der været mindre Grund til at bruge denne Sætning end her; thi har vi noget at forsone med Fru Haunstrup, vi, der Dag ud og Dag ind kun nød godt af hendes gode Humør, vi, der glædede os til hendes Timer, ikke saa meget til Sangen som til at være sammen med Fru Haunstrup. „Fru Professorinden“, som hun godt kunde lide at blive kaldt; hun havde tilvejebragt et rigtig kammeratligt Forhold mellem sig og os. Nu ved Efterslægtsselskabets Aarsfest mærkede vi, hvor stort et Savn det er, at Fru Haunstrup er død. Netop

vi, der var til Stede, følte det stærkt, fordi vi vidste, at den næste Dag skulde Fru Haunstrup begravnes. Faa Lærerinder har været saa afholdte som Fru Haunstrup, og det er dobbelt mærkeligt, at det lykkedes hende at faa os til at deltage med saadan Glæde og Iver i Sang, da dette Fag ellers er Genstand for Elevernes Lige-gyldighed. Dette skyldes atter først og fremmest hendes gode Humør og dernæst det, at hun forstod at trække os med, saa vi fik Interesse for Sangen.

Der er ingen Grund til at skrive en lang Nekrolog over Fru Haunstrup, det vilde heller ikke være paa sin Plads overfor hende, der ikke syntes om at blive bemærket; men helst gik sine egne stille Veje.

Nu er Fru Haunstrup død, og med hende er en Lærerinde gaaet bort, som Efterslægtsselskabets Skole sent vil glemme.

A a p e.

Skolens Aarsfest.

Den 4. Marts fejrede vor Skole sin 129. Fødselsdag ved en lille Festlighed i Studenterforeningens Bygning. Paa Grund af Fru Prof. Haunstrups Sygdom og Død havde det ikke været muligt at indøve Kantaten, som det ellers er Skik at synge paa denne Dag. I Stedet sang man de tre nedennævnte kendte Sange, som — ved Text eller Melodi — i deres Oprindelse har Tilknytning til Efterslægtsskabets Skole. I sin Indledning paapegede Rektor den indbyrdes Forbindelse mellem dem.

Efter at Skolekoret havde sunget „Hr. Zinklar drog over salten Hav“, besteg Hr. Mag. Wiehe Talerstolen og holdt et lærd og godt Foredrag om „Islands ukronede Konge, Jørgen Jørgensen“, der ogsaa har været Elev i Efterslægtens Skole. Paa Grund af, at Hr. Wiehes Foredrag vistnok bliver trykt i næste Skoleprogram, bringer vi intet Referat.

Da Foredraget var endt, takkede Rektor Taleren og knyttede dertil den spøgende Bemærkning, at der maaske nu sad en Konge eller en Oehlschlæger blandt Skolens Elever, man kan jo aldrig vide. Rektor haabede dog, at den paagældende vilde bruge sine gode Evner bedre end den skildrede „Konge“. Dernæst bragte Rektor ogsaa en Tak til Efterslægtsska-

bets og til de forenede Skolers Direktioner og oplæste Navnene paa de Elever, der sidste Aar havde faaet overrakt en Præmie.

Rektor sluttede med at minde om de Kæmpende ude paa Slagmarkerne, især da vore Landsmænd ikke er forskaanede for Kri-gen, og udtalte det Ønske og Haab om, at Gud maatte skærme vort gamle Fædreland.

Efter at Skolekoret saa have sunget endnu en Sang „Danmark dejligst Vang og Vænge“ og „Der er et yndigt Land“, som blev sunget staaende af hele Forsamlingen, var Festligheden til Ende.

Gid vor Skole, som nu har staaet urokket i saa mange Aar, trods Krige og andre Storme, der har fejret hen over vort lille Land, maa staa ligesaa fast i Fremtiden og fejre endnu mange Fødselsdage.

H. F. P.

Et Brev.

Kære Mentor!

Efter hvad jeg har hørt, syntes Flertallet af dine Læsere ikke om mit sidste Brev, da der ingen Handling var i det. Jeg vilde ogsaa blot skildre, under hvilke Forhold og med hvilke Følelser en ung Sønderjyde tager paa Efterskole. Denne Gang vil jeg fortælle lidt om, hvordan en sædvanlig Dag foregaar paa Efterskolen.

Kl. 6 $\frac{1}{4}$ lyder Klokkeren som Tegn paa, at man skal staa op. Hurtig sig selv gjort i Stand, og saa skrider man til ogsaa at gøre Værelset i Stand, d. v. s. at rede Sengen og feje ud. Det er meget gavnligt ogsaa en Gang at spille Stuepige.

Kl. 7 lyder Klokkeren til Morgenmaaltidet, der ikke bestaar af Eders Havregrød og Thevand, men af godt Brød og Kaffe. Naar vi er færdige dermed, synges en Morgensang, og Forstanderen beder en Bøn. Det er sandt, jeg har jo ikke fortalt, hvorledes man indtager Morgenmaden. Vi sidder paa lange Bænke paa begge Sider af de lange Borde, for hvis Ender Forstanderen, „Fruen“ og Lærerne sidder.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ begynder saa Skoleundervisningen (Danmarkshistorie og Regning til Kl. 9 $\frac{1}{2}$). Fra Kl. 9 $\frac{1}{2}$ — 10 $\frac{1}{2}$ har vi hver Dag Gymnastik, der laves med Liv og Lyst af os allesammen. Derefter har vi endnu en Time (i Reglen Skrivning) til 11 $\frac{1}{2}$. Ved dette Tidspunkt indtages Middagsmaaltidet, et kraftigt og landligt Maaltid, som indtages med den største Appetit.

Fra 12—2 har vi saa Middagspavse til Brevskrivning e. l. Fra 2—3 hver Dag Lektielæsning og Kl. 3 Kaffe. Saa har vi 1 $\frac{1}{2}$ Time Undervisning og Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aftensmad; det eneste Maaltid, hvor vi faar The! (Hvad vi ikke er kede

af.) Dernæst har vi en halv Time Sang eller Oplæsning af en af Lærerne, og saa er vi frie Resten af Dagen. Ogsaa i disse Sangtimer deltager enhver med Liv og Lyst, ja, næsten med Begejstring, som om man vilde indhente det forsømte, d. v. s. det, der ellers er os forbudt. Det skulde Københavnerdrengene tage sig som Eksempel og følge det, for det er en Ynk at sidde og høre en Nationalsang blive afsunget af dem: det er ikke mange af dem, der kan Ordene, eller ellers gider de ikke!

Fritiden udfyldes med Lege i aaben Luft osv. Kl. 9 er der Aftensang, og saa gaar vi i Seng, da vi jo skal tidlig op næste Morgen.

Se, her har jeg forsøgt at skildre dine Læsere en af vore „Arbejdsdage“. Næste Gang vil jeg med din Tilladelse fortælle om vore Fornøjelser osv.

Venlig Hilsen!

Peter Hansen.

Det gamle, der nu er borte.

Af en Elev, der interesserer sig meget for vor Bys Historie og derfor gransker den nøje, har vi modtaget en lille Betragtning om Vesterport.

I Beretningen om Anders Tilkjøbs eventyrlige Københavnsrejse, som Ad. Rosenkilde offentliggjorde i Begyndelsen af Tredserne, fortælles, at den gamle gemytlige Degn, da han paa Vejen til Tivoli kom ud paa Halmtorvet (den nuværende Raadhusplads), hvor Portene var forsvundne for at gøre Plads for den nylig anlagte „Vesterbros Passage“, udbød: „Men hvor er Portene blevet af?“ Hans Ledsagere gav ham da den Oplysning, at den omtalte Port altid blev taget ned om Søndagen for ikke at spærre Passagen for de mange Mennesker, der skulde ud at more sig. Der var dog noget rigtigt i den Besked, thi Vesterport var taget ned, fordi den stod til Hindring for den stadig voksende Færdsel ad Vesterbro, men blev rigtignok ikke bygget op igen, da den først var taget ned. En af Aarsagerne til Vesterports Nedlæggelse var Damemoderne; thi Krinolinerne havde i Midten af Halvtredserne naaet deres største Omfang. Ja, efter Sigende, kunde to Damer næppe passere Vesterport uden at komme i Klemme og sidde fast, og naar der om Søndagen var en ret stærk Færdsel af en Mængde Køretøjer, kan man jo tænke sig, hvor besværligt det kunde være at passere. Ganske vist skal Modedamerne et Hundrede Aar tidligere have krævet

endnu mere Plads, hvis man da tror en Beretning fra 1730, som fortæller, at „Skortet kan bespænde Klosterstræde“. (Forts.)

A. M. (Ramses II.)

ORDET FRIT.

SKOLEBAL.

I sidste Nr. af „Mentor“ spørger en Indsender, om vi ikke skal have Skolebal i Aar. Han motiverer Afholdelsen af et saadant med, at man ellers overalt foranstalter Baller og Maskerader osv. Det er langt fra min Mening ikke at unde dem, som meget gerne vil have et Skolebal, denne Fornøjelse, men jeg synes alligevel, at jeg vilde skrive et Par Ord derimod.

Ved Krigens Begyndelse blev næsten hele vort Folk grebet af en dyb Alvorsstemning, som dog efterhaanden har tabt sig noget. Naar man saa hører om alle mulige offentlige Forlystelser i denne Tid, saa er det kun et Tegn, der viser Mangel paa Alvorsfølelse. Man synes at glemme, at vi aldeles ikke er uberørte af Krigens, men at der falder Masser af vort eget Folk paa Slagmarkerne eller ligger saarede paa Hospitalerne eller gennemgaar de sværeste Lidelser i Skyttegravene. Der bør ikke gives vore Landsmænd Lov til at sige: Medens vi gaar til Begravelse og jorder vore unge, be-

AXEL EKMAN

Skræderetablissement og Klædelager

samt stort Lager af færdigsyede Herreklæder anbefales d'Herr Abonnenter.
 Altid stort Lager af nyeste moderne Stoffer.

6, Kr. Bernikowsgade 6

vidner dansk Ungdom os sin Deltagelse ved at gaa til Bal osv.

Medens sønderjydske Ungdom staar i Kampen som Kammerater med tysk Ungdom, gælder det netop om, at de kommer til at fornemme, at de heroppe har sande Venner, som føler med dem i de svære Dage og lader deres Færd bestemme af Hensyn til dem, for at være dem til Trøst og Opmuntring.

Selv om vi ikke skal gaa omkring med Bedemands-Ansigter, saa bør vi unge ikke blive uberørte af det, der sker nu, og ogsaa Tanken om det, der kan ske, bør mane os til Alvor.

Dansker.

Lidt mere om Skolekomedien.

(Slut.)

Trods alt lo man over ham, og naar vi siger, at han bar Forestillingen, siger vi ikke for meget, og vi maa være ham taknemmelige over, at han morede Publikum, da det jo var det, det kom for, ikke for at se nogen kunstnerisk Ydelse.

Saa kommer Turen til Klint. Vi giver Anmelderen Ret i, at han udfyldte sin Rolle paa en elskværdig og fornøjelig Maade, men der var dog Smaating, som vi ikke vil undlade at gøre opmærksom paa. Hans Entré i første Akt var for søgt rolig, og saa lod han sig i Scenen med Jøden ikke nok bringe under Suggestion af denne; han gjorde ikke Forandringen fra Overlegenhed til Uhygge over Jødens Mystik fremtrædende nok.

Madsen var i det store Hele rigtig god, kun viste nogle smaa Detailler hans lidt forkerte Opfattelse af Rollen, da f. Eks. Løjtnanten under Slaget ved Sehested er i Tvivl, om den fjendtlige General hed Diebitsch eller Labalkansky, tillader Madsen sig at le, skønt han som Smedesvend ikke kan have noget Begreb om den Bommert, Løjtnanten derved gør sig skyldig i. Denne og andre Smaafejl odelagde dog ikke Helhedsindtrykket af Figuren.

Hans Kolleger var rigtig gode: Mikkell maaske lidt for forlegen, og Lars gabede den første Aften for mekanisk, men han gav dog et stort Plus til, at Publikum morede

sig, baade ved sit komiske Udseende og ved sin stadige Delta-gen i Spillet.

Smidt spillede ganske godt som Smedemesteren; han havde fundet sig et Par udmærkede Stillinger, hvilke han ganske vist udelukkende brugte under hele Rollen, men Resuméet viste en god, solid „Kobbersmedefabrikant“ med udmærket Stemme og udmærket Latter!

Hans Kone havde faaet fat fra den rigtige Ende af Traaden, men magtede dog ikke at gennemføre sin Opgave helt, da Drengen før tydeligt stak under, men Humøret fik hun jo frem, og hendes Datter og Niece vare ganske gratiøse, især da Rollerne ikke udførtes af Piger. Det mest beundringsværdige var, at de kunde holde sig alvorlige med Klints Hoved imellem sig.

Elskeren kunde man ikke netop kalde lidenskabeligt forelsket i Rikke; hans Talesprog kunde nok trænge til en lille Affilning, og han skulde, synes vi, have sunget lidt mindre paa Konsonanterne.

Jødens Indtræden virkede alt for rolig, man mærkede ikke, at han et Øjeblik i Forvejen var sluppet ud af Kløerne paa de saa meget frygtede Digtere. Replikernes Modulationer vare vel overvejede, og der var gode Enkeltheder; men man savnede i hans Slumingsreplik „Naar Klokkeren slaar tolv o. s. v.“ den Pathos og Højhed, hvorved

den stakkels, sølle Skomager forvandles til selve det forfulgte Jødefolks Tragik.

Der var rigtig god Fart i Studenterensembleet, og de tre Talere klarede sig godt, retfærdigt er Hutter og Klemme fremhævet som udmærkende sig særligt. Opvarteren og Regenskarlen gjorde ogsaa deres, særlig den sidste gjorde ud af sin Scene, hvad han kunde.

Til Slut bør vi fremhæve de to Musikere, af hvilke Accompanatøren ledsagede Sangene med Dygtighed og Discretion.

Alt i alt var det som Dilettantforestilling betragtet særdeles vellykket; der skete ingen af disse Fejl og Standsninger, som man er saa vant til ved den Slags Forestillinger. Vi haaber ikke, at denne Kritik vil saare de omtaltes Forfængelighed, men tværtimod lade dem indse de Ting, de maa ske har kunnet gøre bedre og anspore dem næste Gang, de skal paa de skraa Brædder.

(Blækklæt.)

Efterskrift af Red.

Naar Bladets Læsere nu læser denne anden Artikkél om Skolekomedien, saa vil den Harme vel nok lægge sig, af hvilken de fleste blev grebet ved Læsningen af Nr. 2. Som Indsenderen indrømmer og betoner, var Skolekomedien særdeles vellykket, saa

hans Artikel staar aldeles ikke i Modsætning til Anmelderens i Nr. 1. Denne Kritik er efter min Mening ikke blevet skrevet for at saare nogen, men blot for at gøre opmærksom paa nogle smaa Mangler, og jeg synes da ogsaa, at Kritiken over de fleste ender med en Ros! Men jeg beklager, at vi ikke kunde faa hele Artiklen med i Nr. 2, for saa havde vi undgaaet den Misforstaaelse, at der skulde „rakkes ned paa Skuespillerne“.

En engelsk Kostskole under Krigen.

Efter „Gymnasiastbladet“ gengiver vi noget af det, engelske Blade bringer om Krigen Indvirkning paa Skolelivet i det højfor- nemme Eton.

Det første Indtryk, der møder en, er, at Eleverne gennemgaaende er yngre end før, da omtrent 110 Elever over 17 Aar er gaaet ud og nu er i Løbegravene, paa Officersskolen eller i Rekrutlejrene.

At de rige Folks Børn ikke er slappe og blødgigtede, viser den Kendsgerning, at de, lige saa snart Krigen blev erklæret (i Sommerferien), telegraferede fra alle Kanter af Landet om Tilladelse til at rejse med det samme og gaa mod Tyskerne. Cricket og Sejlsport standsede, og da Skolen tog fat

igen, var allerede en stor og broget Flok under Uddannelse af Lærerne.

„Hallerne genlyder af Kommandoraab længe efter Mørkets Frembrud, og vi venter paa Instruktioner fra Hovedkvarteret om at organisere os som et lokalt Landeværn. Skønt Antallet af Elever er gaaet betydeligt ned, er det frivillige Korps naaet op paa en 600 Medlemmer, og endda maa nogle af de alleryngste Krigsmænd vente med at træde ind, til de naar den lovbefalede Højde. Praktisk talt tager alle Del i Øvelserne, og jo mere levende og forfærdeligt Beretningerne lyder om Lidelser og Tab i Flandern, desto mere roligt og bestemt øver de sig. Det minder om, hvad jeg husker fra Haileybury Skole, dengang Boerkrigen brød ud. Ingen sagde noget, men 30 Drengene meldte sig ind i Skolens Korps.“

(Fortsættes.)

Næste Nummer

udkommer den 30. Marts, og Artikler indsendes senest den 24.

Skolens Boghandel

Johs. Marckers Boghandel

Papir og Tegneartikler

Kollegiehefter

Kvart, 72 Side	0.15
Oktav, 96 „	0.10

1. Kl. Etablissement

for Festiviteter og
Selskaber paa indtil
400 Kuverts.

Eleg. Lokaler. Udmærk. Køkken
Rimelige Priser.

C. F. HOLBECH

Fodbold- og Tennisdragter :::::
Tennissko og Fodboldstøvler :::::
Reglementerede Gymnastikdragter
og Gymnastiksko.

POUL HOLM
SILKEGADE 11

Tand Klinikken

Blaagaardsgade 29 A. Mezz.

— Telefon Nora 1307 y —

Al moderne Tandbehandl.

udføres med betryggende Garanti og

- billige Priser -

„Mentor“s Abonnenter faar
ved Behandling 10 pCt. Rabat
Konsultation 10—4 og 6—7.

M. Ritzau-Olsen.

LEHMANN & STAGE

Telefon 5130. Løvstræde 8.

**Dansk og fremmed
Litteratur
i stort Udvalg.**

Subskription modtages
paa alle danske og fremmede
Ugeblade og Tidsskrifter.